

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Насоки в съответствие с член 13, параграф 7 от Директивата за аудио-визуалните медийни услуги относно изчисляването на дела на европейските произведения в каталозите на услуги по заявка и за определянето на понятията „малобройна аудитория“ и „нисък оборот“

(2020/C 223/03)

I. КОНТЕКСТ

С Директивата за аудио-визуалните медийни услуги ⁽¹⁾ (наричана по-долу „ДАВМУ“) се определят по-строги правила за популяризиране на европейските произведения. В член 13, параграф 1 се постановява, че доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка (наричани по-долу „услуги по заявка“ или „услуги за видео по заявка“) трябва да „осигуряват най-малко 30 % дял на европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения“.

В член 13, параграф 2 от ДАВМУ се посочва, че „когато държавите членки изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, финансов принос в производството на европейски произведения (...), те може също така да изискват от доставчиците на медийни услуги, насочени към аудиторията, която се намира на тяхна територия, но установени в други държави членки, финансов принос“. Този финансов принос трябва да „е пропорционален и недискриминационен“.

В член 13, параграф 6 от ДАВМУ се предвиждат задължителни освобождавания за дружества с нисък оборот или малобройна аудитория от задълженията по член 13, параграф 1, както и от възможните изисквания по член 13, параграф 2. Целта на освобождаванията, както е пояснено в съображение 40, е да се гарантира, че задълженията, свързани с популяризирането на европейските произведения, не подкопават развитието на пазара и не възпрепятстват навлизането на нови участници на пазара.

Съгласно член 13, параграф 7 от ДАВМУ настоящият документ има за цел да предостави насоки относно:

- a) изчисляването на дела на европейските произведения в каталозите на доставчиците на услуги по заявка; и
- b) определянето на понятията „малобройна аудитория“ и „нисък оборот“ в контекста на горепосочените освобождавания.

Насоките нямат задължителен характер. В процеса на изготвяне на настоящите насоки Комисията се консултира надлежно с контактния комитет, както се изисква съгласно член 13, параграф 7. Доколкото насоките могат да тълкуват ДАВМУ, позицията на Комисията не засяга тълкуването на Съда на Европейския съюз.

II. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДЕЛА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

1. Изчисляване по заглавия

На пазара на линейни аудио-визуални медийни услуги (телевизионно излъчване) делът на европейските произведения в програмните графици на радио- и телевизионните оператори се изчислява въз основа на времето за излъчване. В член 16 от ДАВМУ се предвижда, че радио- и телевизионните оператори запазват по-голямата част от своето програмно време за европейски произведения. Това ясно отразява обвързвания с времето характер на линейните услуги, при които само ограничен брой програми могат да бъдат излъчвани по едно и също време и за определен период от време. Следователно елементът на продължителност е свързан специално с присъщите характеристики на услугите за телевизионно излъчване (линейни), които основават своето планиране на дневните (за 24 часа) графици.

Такива ограничения не се прилагат за доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка. При услугите по заявка включването на определена програма не зависи от наличието на времеви интервал в програмен график. Освен това включването на конкретна програма с определена продължителност в даден каталог не води до изключване на или замяна с друга програма с подобна продължителност. С други думи, доставчиците на видео по заявка не изготвят своите каталози въз основа на съображения, свързани с времето, а във връзка с привлекателността на потенциално голям брой отделни програми, предоставени на разположение на потребителите.

По подобен начин от гледна точка на потребителите изборът на програма за гледане в каталозите по заявка не е ограничен във времето, в смисъл че гледането на определена програма не означава отказ от гледане на всички останали програми, които са на разположение по същото време. Същността на услугите за видео по заявка се състои именно в свободата на потребителя да избира и да гледа отделна програма от каталог в избрания момент и толкова често, колкото пожелае.

⁽¹⁾ За целите на настоящите насоки позоваванията на „ДАВМУ“ се разбират като позовавания на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1), изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. (ОВ L 303, 28.11.2018 г., стр. 69).

Тъй като съответните възможности за избор както на доставчиците на видео по заявка, така и на техните потребители са съсредоточени около отделните програми (например въз основа на възприемането за качество, привлекателност, вкус), Комисията е на мнение, че в случая с услугите за видео по заявка е по-подходящо, поради техните характеристики, делът на европейските произведения в каталози да се изчислява въз основа на заглавията, а не на времето на излъчване (гледане).

Изборът на заглавия в каталозите като меродавна мерна единица, за разлика от времето/продължителността на съдържанието, се подкрепя от допълнителни съображения. На първо място, изчисляването на дела на европейските произведения по заглавия, както за филми, така и за телевизионни сериали, е по-неутрално по отношение на избора на програми, които да бъдат включени в каталозите от доставчиците на видео по заявка. Изчисляването по продължителност би могло да създаде стимул за доставчиците да предпочитат европейски произведения с голяма обща продължителност (например сериал с голям брой епизоди), за да могат лесно да достигнат дела от 30 %. Като по-неутрално, изчисляването по заглавия по всяка вероятност ще улесни изготвянето на по-разнообразно предлагане на европейски творби.

На второ място, изчисляването по заглавия може да се окаже по-малко обременително за доставчиците на услуги за видео по заявка, отколкото изчисляването по продължителност. По-вероятно е доставчиците на видео по заявка да имат данни за броя на европейските заглавия като част от общия брой на заглавията в своите каталози, отколкото за общото време на гледане на европейски произведения като част от общото време на гледане на всички произведения, включени в техните каталози.

На трето място, изчисляването по заглавия може също така да улесни наблюдението и надзора от страна на съответните национални органи, тъй като заглавията са по-лесни за проследяване и проверка, отколкото общата продължителност на гледане.

С оглед на горепосоченото Комисията счита, че е целесъобразно делът от 30 % на европейските произведения в каталозите по заявка да се изчислява въз основа на (общия) брой на заглавията в каталога.

2. Какво представлява заглавието

Що се отнася до игрални и телевизионни филми, всеки филм следва да се разбира като представляващ заглавие в каталог. Различните филми на франчайзинг ⁽²⁾ също следва да се разбират като различни заглавия в каталога.

Идентифицирането на това какво представлява заглавието, е по-сложно за телевизионните сериали или други формати, представени по сериен начин (т.е. като поредица от епизоди). Епизодите на телевизионните сериали често са групирани в различни сезони. В такива случаи възниква въпросът дали едно заглавие трябва да съответства на целия сериал, на един сезон или на отделен епизод.

Според Комисията на един сезон от даден сериал следва да съответства едно заглавие. Изчисляването на сериалите по сезони би осигурило подход, сходен на използвания при игрални или телевизионни филми. Сезонът на даден сериал обикновено е резултат от единно и продължително творческо начинание на една и съща група сценаристи/аудио-визуални специалисти с единен бюджет и в рамките на определен период от време. Освен това, пускането на пазара и свързаните с него рекламни дейности са често свързани с отделните сезони. Поради тези причини работата, извършена с цел производство на един сезон от даден сериал, може да се счита за подобна на работата, която обикновено се изисква за производството на филм.

Освен това изчисляването по сезони ще намали възможните стимули за доставчиците да предпочитат европейски произведения с голяма обща продължителност (напр. сериали или други формати с голям брой епизоди) с цел да се постигне делът им в ущърб на по-кратките произведения с по-голям потенциал за разпространение между държавите членки (напр. игрални филми и високохудожествени телевизионни сериали) ⁽³⁾.

От друга страна, някои аудио-визуални произведения могат да имат по-високи производствени разходи в сравнение с други позиции в каталога, например в случаи на значителни преки инвестиции или разходи за лицензиране за високохудожествени произведения, при които един епизод има продължителност и производствени разходи, близки до тези за игрален филм. В такива случаи, когато това е оправдано, националните органи биха могли да предвидят по-голям коефициент на тежест за тези произведения, например въз основа на обосновано искане от страна на даден доставчик.

⁽²⁾ Под „франчайзинг“ се разбира поредица от свързани филми, които имат една и съща въображаема вселена.

⁽³⁾ Според проучване на Европейската аудио-визуална обсерватория в ЕС се произвеждат предимно кратки формати (игрални телевизионни произведения с 26 или по-малко епизода). По-конкретно, 90 % от всички игрални телевизионни произведения са с 26 или по-малко епизода, 44 % от които са телевизионни филми (1—2 епизода). Те обаче представляват малък дял, т.е. 33 % от общия брой. Напротив, програмите с дълъг формат за игрални телевизионни произведения представляват само 10 % от броя на произведените заглавия, но те възлизат на 67 % от всички игрални телевизионни творби. В същото проучване се подчертава, че по-кратките формати могат да се считат за високохудожествени игрални телевизионни произведения с потенциал за съвместни продукции и за износ, докато дългите формати имат като правило по-ниски производствени разходи и по-изявен национален характер, което по всяка вероятност намалява потенциала им за трансгранично разпространение. От тази гледна точка изчисляването по заглавия и сезони би могло да има положително въздействие върху разпространението на европейски произведения с истински потенциал за трансгранично разпространение. Вж. G. Fontaine, TV fiction production in the European Union (Производство на игрални телевизионни творби в Европейския съюз), Европейска аудио-визуална обсерватория, Страсбург, 2017 г.

3. Изчисление по национални каталози

Някои доставчици на видео по заявка, действащи в рамките на Съюза, имат множество национални каталози с различно съдържание в зависимост от целевия си национален пазар (държава членка). Заглавията на национални филми може да се намират в специален национален каталог на даден доставчик за множество държави и да не са на разположение (или да са на разположение в много ограничена степен) в каталозите, които се предлагат от същите доставчици в други държави членки (*). Поради това е необходимо да се определи как следва да се изчислява дялът на европейските произведения в тези случаи.

Същността на член 13, параграф 1 от ДАВМУ е да се гарантира, че доставчиците на видео по заявка допринасят активно за постигането на целта за насърчаване на културното многообразие в рамките на Съюза, като предоставят минимален дял европейски произведения в своите оферти. Комисията е на мнение, че тази цел може да бъде постигната ефективно само ако е гарантиран дял от 30 % на европейските произведения във всеки национален каталог, предлаган от доставчиците на видео по заявка за множество държави. Това ще гарантира, че на зрителите във всяка държава членка, в която доставчикът предлага национални каталози, се предлага необходимият дял от европейски произведения. Този подход има освен това предимството, че по всяка вероятност ще стимулира разпространението и наличието на европейски произведения в целия Съюз.

Важно е да се има предвид, че държавата на произход има задължението да гарантира, че доставчиците на услуги по заявка, намиращи се под нейна юрисдикция, спазват задължението да осигуряват дела на европейските произведения в своите каталози. Ако доставчик на услуги за видео по заявка, който попада под юрисдикцията на дадена държава членка, предлага различни национални каталози в други държави членки, държавата членка, под чиято юрисдикция е доставчикът (т.е. държавата на произход), е тази, която трябва да наложи задължението, свързано с дела на европейските произведения във всички национални каталози.

4. Времево измерение

Действителният дял на европейските произведения в каталозите на видео по заявка може да се променя ежедневно. Когато например доставчик на видео по заявка добави в своя каталог нови неевропейски телевизионни сериали, това би могло да доведе до временно намаляване на общия дял на европейските произведения до последващото включване на допълнителни европейски творби. Това повдига въпроса към кой момент следва да се гарантира спазването на дела от 30 %. От доставчиците може да се изисква да осигурят спазване на изискването във всеки един момент или средно за предварително определен период. Последният подход би дал възможност за временни отклонения.

ДАВМУ не предоставя указания относно това кой от тези два метода следва да бъде предпочетен. И двата метода биха могли да постигнат желаната цел за насърчаване на културното многообразие в каталозите за видео по заявка. В съответствие с това Комисията смята, че държавите членки могат свободно да решават какъв метод да приемат при наблюдението на спазването на член 13, параграф 1 от ДАВМУ. При вземането на решение относно метода на наблюдение държавите членки следва все пак да вземат надлежно предвид необходимостта от намаляване на административната тежест, свързана със спазването и прилагането, и да гарантират прозрачност и правна сигурност за доставчиците на видео по заявка.

III. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПОНЯТИЯТА „МАЛОБРОЙНА АУДИТОРИЯ“ И „НИСЪК ОБОРОТ“

1. Предварителни забележки

Съгласно съображение 40 от ДАВМУ доставчиците, които нямат значително присъствие на пазара, не следва да подлежат на изискванията за популяризиране на европейските произведения, „за да се гарантира, че задълженията, свързани с популяризирането на европейските произведения, не пречат развитието на пазара, и за да се позволи навлизането на нови участници на пазара“. Въпреки че горните съображения са общи за параграф 1 и параграф 2 от член 13, тези разпоредби съдържат някои специфични различия, които трябва да бъдат взети под внимание:

- Държавата членка по произход трябва да гарантира, че доставчиците на услуги по заявка, намиращи се под нейна юрисдикция, спазват задължението за осигуряване на дела за европейски произведения съгласно член 13, параграф 1; същата тази държава членка по произход трябва да прилага освобождаването на такива доставчици по член 13, параграф 6.
- Положението е различно за член 13, параграф 2. С тази разпоредба се признава възможността всяка държава членка да налага недискриминационни и пропорционални задължения за финансов принос на доставчици, установени в друга държава членка и насочили усилията си към аудиторията на нейната територия. В този случай „целевата“ държава членка е тази, която трябва да прилага както своето законодателство, налагащо такъв принос, така и освобождаванията по член 13, параграф 6.

(*) С. Grece, Films in VOD catalogues – Origin, Circulation and Age (Филмите в каталози за видео по заявка — произход, разпространение и епоха), издание 2018 г., Европейска аудио-визуална обсерватория, Страсбург, 2018 г.

С оглед на този различен правен контекст е целесъобразно да се вземат под внимание специфичните особености на тези задължения, когато се разглеждат насоките относно освобождаванията, посочени в член 13, параграф 6. Напомня се по-специално, че, както е пояснено в съображение 36, държавите членки имат право да налагат финансови задължения на доставчиците на медийни услуги, насочени към тяхната територия, с оглед на „първата връзка между финансовите задължения и различните културни политики на държавите членки“.

Поради това при определянето на понятията за малобройна аудитория и нисък оборот е важно да се намери добър баланс между целите за запазване на необходимото пространство за иновации за по-малките аудио-визуални участници и за насърчаване на културното многообразие чрез подходящо финансиране на европейските произведения в рамките на културните политики на държавите членки. Поради това, макар насоките да предвиждат, че дружествата с нисък оборот или малобройна аудитория, както са определени по-долу, са освободени от задълженията по член 13, може да се окажат необходими някои допълнителни гаранции в специфични случаи, по-специално за прилагането на финансов принос с оглед да се осигури устойчивост на системи за финансиране на аудио-визуални и филмови произведения.

2. Разграничение между случаи на освобождаване, предвидени в правото на Съюза и в националното право

С член 13, параграф 2 от ДАВМУ не се хармонизират задълженията за финансов принос за популяризирането на европейски произведения. В тази разпоредба само се констатира, че държавите членки имат възможността да прилагат и към трансгранични доставчици, които са насочили дейността си към аудиторията на тяхна територия, задълженията да допринасят чрез преки инвестиции и налози при спазване на принципите за пропорционалност и недопускане на дискриминация. Следователно държавата членка решава дали да се възползва от тази възможност, за да определи и приложи съответните задължения.

В този смисъл, ако една държава членка е въвела или въвежда задължения за доставчиците на медийни услуги да допринасят финансово за производството на европейски произведения и тези задължения са ограничени до доставчици, установени в тази държава членка, настоящите насоки не се прилагат. Те придобиват значение, ако въпросната държава членка прилага такива изисквания и към доставчици, чиято дейност е насочена към аудитория на нейната територия, но самите те са установени в други държави членки. Във всеки случай с освобождаванията, предвидени в член 13, параграф 6 от ДАВМУ, не се цели да се заменят освобождаванията, установени на национално равнище, които определят обхвата на задълженията за принос, а да се предоставят гаранции за трансграничните доставчици.

Поради това насоките, определени в настоящия раздел, не засягат свободата на целевата държава членка да установява различни прагове на национално равнище, приложими за доставчиците, попадащи под нейна юрисдикция.

Важно е да се отбележи, че държавите членки, които прилагат задълженията за финансов принос към доставчици, установени в други държави членки, трябва да спазват принципа за недопускане на дискриминация. Следователно, ако имат освобождавания или въвеждат освобождавания на национално равнище, приложими за доставчици, установени на тяхна територия, тези освобождавания трябва също да се прилагат по начин, недопускащ дискриминация спрямо доставчиците на трансгранични услуги, дори ако праговете са по-високи от посочените в настоящите насоки.

3. Нисък оборот

Що се отнася до прага на ниския оборот, който следва да послужи като основа за освобождаване съгласно член 13, параграф 6, Комисията се позовава на Препоръка 2003/361/ЕО относно определението за микро-, малки и средни предприятия ⁽⁵⁾.

В съответствие с установения подход за изготвяне на политики микропредприятията следва *a priori* да бъдат изключени от обхвата на предложеното законодателство, освен ако не бъде доказано, че включването на тези предприятия в обхвата е необходимо и пропорционално ⁽⁶⁾. Поради това Комисията е на мнение, че прагът за нисък оборот може да бъде установен чрез позоваване на понятието „микропредприятие“, разработено в посочената по-горе препоръка на Комисията, по-специално въз основа на прага на оборота, използван в определението за микропредприятие (т.е. предприятия с общ годишен оборот, който не надвишава 2 млн. EUR). Годишният оборот на предприятието следва да се определя в съответствие с разпоредбите на горепосочената препоръка на Комисията, като по този начин се взема предвид също оборотът на предприятия партньори или свързани предприятия ⁽⁷⁾.

Поради ограниченията в размера и ресурсите на микропредприятията е възможно те да бъдат особено силно засегнати от регулаторните разходи. Изключването на микропредприятията от прилагането на задълженията за популяризиране на европейските произведения (член 13, параграф 1 и член 13, параграф 2) предотвратява възпрепятстването на достъпа на нови участници до пазара. Следователно този подход е в съответствие с целта за стимулиране на създаването на нови предприятия и насърчаване на развитието на пазара.

⁽⁵⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (нотифицирано под номер C(2003) 1422) (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/meg_guidelines.pdf

⁽⁷⁾ Вж. по-конкретно член 3 и член 6 от препоръката.

Същевременно в съображение 40 от ДАВМУ се предвижда, че „за да се определи дали оборотът е нисък, следва да се вземат предвид различните по големина пазари на аудио-визуални услуги в държавите членки“. В някои държави членки например размерът на националните пазари е от порядъка на няколко милиона евро. В някои случаи тези пазари са значително под десет милиона евро. На тези пазари може да се приеме, че дори микропредприятията имат значително пазарно присъствие.

С оглед на гореизложеното Комисията смята, че държавите членки с по-малки национални аудио-визуални пазари следва да имат възможност да определят по-ниски прагове за оборота. Въз основа на общите характеристики на пазара тези по-ниски прагове могат да бъдат обосновани и пропорционални, при условие че освобождават предприятията, които имат дял под 1 % от общите приходи на съответните национални аудио-визуални пазари.

4. Малобройна аудитория

4.1. Услуги, свързани с видео по заявка

4.1.1. Методология

Съгласно съображение 40 от ДАВМУ „дали аудиторията е малобройна може да се определи например въз основа на времето, прекарано в гледане, или на продажбите, в зависимост от естеството на услугата (...)“. При линейните услуги аудиторията традиционно се измерва въз основа на времето, прекарано в гледане. Понятието „аудитория за видео по заявка“ не е утвърдено понятие и не във всички държави членки има стандартизирани секторни оценки. Следователно не са налични потвърдени от трета страна данни за аудиторията, по които да се провери дали аудиторията на конкретен доставчик на видео по заявка е малобройна. Въпреки че това състояние може да се промени в бъдеще, на този етап е все пак необходимо да се определи практически метод за установяване на „малобройна аудитория“ за целите на член 13 от ДАВМУ за доставчиците на видео по заявка.

Както е обяснено в съображение 40, понятието за аудитория може да бъде асоциирано „например“ с продажбите на услугите. При липсата на утвърдени методи за измерване, Комисията смята, че понастоящем това е най-подходящият метод за измерване на аудиторията в сектора за видео по заявка.

Директивата не забранява по принцип на държавите членки да използват алтернативни критерии, поради което настоящите насоки поставят ударението върху метод за определяне на аудиторията на доставчиците на видео по заявка въз основа на продажбите на услугите.

При видео по заявка броят на потребителите/зрителите на дадена услуга е приблизителен показател за тези продажби. По-специално, аудиторията би могла да се определи въз основа на броя на активните потребители на дадена услуга, например броя на абонатите, които плащат за услуги за видео по заявка, броя на индивидуалните клиенти/профили, използвани за придобиване на транзакционни услуги за видео по заявка, и броя на индивидуалните потребители на „услуги за видео по заявка, съдържащи реклами“.

В случай на транзакционни услуги за видео по заявка активни потребители могат да бъдат например потребителите, които са получили поне едно заглавие от каталога за определен период от време. В случай на услуги за видео по заявка, съдържащи реклами, аудиторията може да бъде определена като средния брой активни потребители за определен период от време. В случай на абонати, които плащат за пакетни услуги, включващи също и профил за видео по заявка, аудиторията на услугите за видео по заявка може да не е точно представена чрез броя на абонатите, които плащат за тези пакетни услуги като цяло, тъй като някои от тях може да не са потребители на видео по заявка. В такива случаи националните органи могат да прилагат измерване, основаващо се на потребители, които са осъществили действително достъп до видео съдържанието на услугата в рамките на определен период от време. Във всички тези случаи периодът, който се взема предвид, следва да бъде подходящ и значим (т.е. достатъчно дълъг), да е определен предварително и да не е труден за използване.

На практика аудиторията следва да бъде определяна като дял от активните потребители, получили дадена услуга: аудиторията на услугата за видео по заявка ще бъде броят на нейните потребители, разделен на общия брой на потребителите на (подобни) услуги за видео по заявка, предлагани на националния пазар, и умножен по 100, за да се получи съответен процент.

Тъй като дяловете на аудиторията представляват добър приблизителен показател за продажбите и отразяват пазарната позиция на съответната услуга в този сектор, доставчиците с малък брой активни потребители няма да имат значително присъствие на пазара, което оправдава прилагането на освобождаването по член 13, параграф 6. Този метод е близък и до понятието „дял от телевизионната аудитория“, което представлява броят на действителните притежатели на телевизионни приемници, настроени на определени канали за определен период от време, отнесен към общия брой телевизионни приемници в извадката.

4.1.2. Праг

Комисията е на мнение, че за доставчиците с дял от аудиторията под 1 % в дадена държава членка следва да се приеме, че имат малобройна аудитория. Този праг отразява ограничено използване на услугите на такива доставчици в сравнение със съответните национални пазари. Това може да се дължи например на обстоятелството, че доставчикът е нов участник на този национален пазар. Въз основа на наличните данни основните доставчици на абонаментни услуги за видео по заявка в Европа ⁽⁸⁾ често имат дял, който далеч надхвърля 1 % на националните пазари, на които действат.

С оглед на гореизложеното Комисията счита за целесъобразно по принцип да бъдат освободени от задълженията по член 13 доставчиците с дял на аудиторията под 1 % в съответната държава членка.

Във връзка с член 13, параграф 1 това означава, че държавата членка по произход освобождава тези доставчици от задължението за дял в тези каталози (насочени към държавата членка по произход или към други държави членки), за които делът на тяхната аудитория е под посочения по-горе праг. Във връзка с член 13, параграф 2 това означава, че целевата държава членка освобождава тези доставчици от задължението да допринасят финансово за производството на европейски произведения.

4.2. Линейни аудио-визуални медийни услуги

За линейните услуги аудиторията е утвърдено понятие и в няколко държави членки съществуват услуги за измерване на аудиторията. Поради това определението за малобройна аудитория следва да се основава на показатели, които вече са приети и използвани в контекста на ДАВМУ, а именно делът на зрителската аудитория ⁽⁹⁾, изчислен за референтната година.

По отношение на присъствието на чуждестранни доставчици, пазарът на линейни услуги е различен от пазара на видео по заявка. За видео по заявка националните пазари са до голяма степен доминирани от чуждестранни доставчици на услуги; това не важи за линейните услуги. Водещите играчи най-често са телевизионни групи, които по принцип реализират своя дял от аудиторията изцяло или в голямата му част на вътрешните си пазари. Според неотдавнашно проучване аудио-визуалният пазар на ЕС се характеризира с ограничен брой телевизионни канали, които обхващат голяма част от аудиторията. По-голямата част от каналите имат ниски дялове на зрителската аудитория: едва 5 % от телевизионните канали имат дял от аудиторията над 10 %, а около 80 % от телевизионните канали в дадена държава в Съюза имат аудитория от 2 % или по-малко ⁽¹⁰⁾.

Прагът за малобройна аудитория следва да се определи, като се вземат предвид наличието и разположението на каналите на пазара за линейни аудио-визуални медийни услуги с оглед на аудиторията. Поради това, като се вземат предвид характеристиките на пазара на линейните услуги, следва да се приеме, че трансграничните канали с индивидуален дял на аудиторията под 2 % в определена целева държава членка имат малобройна аудитория по смисъла на член 13, параграф 6 от ДАВМУ ⁽¹¹⁾. Особено в случаите на доставчици с множество канали, насочени към определена целева група, държавите членки могат да разглеждат общата позиция на доставчика на националния пазар, когато прилагат освобождаването ⁽¹²⁾.

5. Корекции за отчитане на специфичното естество на финансовите приноси

В член 13, параграф 2 от ДАВМУ се посочват два вида задължения за финансов принос в производството на европейски произведения, а именно преки инвестиции в аудио-визуално съдържание и вноски в национални фондове (налози). Комисията смята, че при определянето на подходящите прагове следва да се вземат предвид различните въздействия на тези видове задължения върху доставчиците на трансгранични услуги. Преките инвестиции (например продукции, съвместни продукции, придобиване на права върху произведения) по принцип предполагат по-високо предприемаческо равнище от плащането на налози поради различната степен на финансово участие и свързаните с това рискове. Изпълнението на задължението за инвестиране зависи и от наличието на европейски произведения, включително на проекти за продукции, на които даден доставчик може да инвестира с наличните ресурси.

⁽⁸⁾ Вж. например документа „Main OTT SVOD groups in Europe by estimated number of subscribers“ (Основни групи абонаментни услуги за видео по заявка от „горен слой“ в Европа по оценка на броя на абонатите) от декември 2018 г., публикуван като част от годишника за 2019 г. на Европейската аудио-визуална обсерватория, Страсбург, декември 2018 г.

⁽⁹⁾ Вж. преразгледаните насоки за мониторинг на прилагането на членове 16 и 17 от Директивата за аудио-визуалните медийни услуги (ДАВМУ), док. СС ДАВМУ (2011) 2, стр. 3.

⁽¹⁰⁾ А. Schneeberger, The internationalisation of TV audience markets in Europe („Интернационализация на пазарите на телевизионни зрители в Европа“), Европейска аудио-визуална обсерватория, Страсбург, 2019 г., стр. 16.

⁽¹¹⁾ Тези пазари се характеризират с много големи дялове от няколко канала (обикновено 80 % от дела на аудиторията се покрива от първите 20 % от каналите) и голям брой канали с малобройна аудитория (средно 80 % от телевизионните канали в Европа имат дял от аудиторията в размер на 2 % или по-малко).

⁽¹²⁾ Те могат да преценят дали като цяло доставчикът е един от водещите доставчици, които обхващат 80 % от дела на аудиторията в тази държава.

Комисията разбира, че в някои държави членки, в зависимост по-специално от размера и структурата на пазара на аудио-визуални продукти, може да се приеме за важно задължението за финансов принос да бъдат приложени и към услуги по заявка с оборот под 2 млн. EUR или с дял от аудиторията, възлизащ на по-малко от 1 %, както и към трансгранични линейни услуги с дял от аудиторията под 2 %, по-специално платени телевизионни услуги, тъй като тяхното присъствие на националните пазари може все пак да се смята за важно. При такива ситуации държавите членки могат да решат да прилагат по-ниски прагове в надлежно обосновани случаи и в съответствие с целите на културната политика, включително целта за гарантиране на устойчивостта на националните системи за финансиране на аудио-визуалния сектор и филмите.

Тези прагове и наложените финансови приноси следва да отчетат финансовия капацитет на субекта, да спазват принципите за пропорционалност и недопускане на дискриминация, да не накърняват развитието на пазара и да позволяват навлизането на нови участници на пазара.

Що се отнася до задълженията в областта на трансграничните преки инвестиции, Комисията приканва държавите членки, по-специално тези с по-големи аудио-визуални пазари, да разгледат възможността за освобождаване и на предприятия с общ оборот над 2 млн. EUR ⁽¹³⁾, като определят по-висок праг или поне да ги обвържат с по-малко обременяващи инвестиционни задължения, вземайки предвид по-специално възможните трудности при намирането на аудио-визуални продукции за инвестиране с наличните ресурси в съответните държави членки.

IV. ПРОЦЕДУРНИ БЕЛЕЖКИ

Въпреки че прилагането на член 13, параграф 1 и член 13, параграф 2 от ДАВМУ е задължение на националните органи, те се поощряват да си сътрудничат активно с колегите си в други държави членки в областите, попадащи в обхвата на настоящите насоки. Това сътрудничество може да се окаже полезно, особено с оглед на събирането на съответни данни или информация и на ограничаването на рисковете от различни тълкувания от страна на националните органи. Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA) би могла да бъде подходящ форум за улесняване на това сътрудничество.

С оглед на горепосоченото националните регулаторни органи се приканват да обменят информация, данни и най-добри практики в рамките на ERGA и да обсъждат всички въпроси, които се срещат при прилагането на настоящите насоки. В този контекст ERGA следва да насочва вниманието на Комисията към важни въпроси в подходите, възприети от националните регулаторни органи. Комисията ще държи в течение контактния комитет по ДАВМУ относно това развитие.

В рамките на задълженията за докладване съгласно член 13, параграф 4 от ДАВМУ държавите членки следва да информират Комисията за прилагането на настоящите насоки.

⁽¹³⁾ Изчислен в съответствие с разпоредбите на Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията относно определението за микро-, малки и средни предприятия, цитирана по-горе.